

איכא למאן דאמר: אית ליה נכסי ללוה או לבעל בשעת השתעבדות הערב — **משתעבד**, אבל אם לית ליה נכסי ללוה לא **משתעבד**!

ואיכא למאן דאמר: אע"ג דלית ליה נכסי ללוה או לבעל **משתעבד**!

והלכתא: בבולחו — דהיינו: ערב וקבלן של בעל חוב, וקבלן של כתובה — **אע"ג דלית ליה נכסי ללוה או לבעל** — **משתעבד**! לבר [חזן] **מערב** סתם **דכתובה**, **דאע"ג דאית ליה לבעל נכסי לא משתעבד**!

מאי טעמא לא משתעבד ערב סתם כתובה? **מצוה** הוא **דקעביד** הערב, שאין דעתו לפרוע את הערבות אלא מתכוון לזווגן, ועל ידי הערבות הזו מתרצים, ולא **מידי חסרה** לאשה, שהרי טוב לה לאשה למיתב טן דו [עם שני גופים] מלמיתב ארמלו [מלשבת אלמנה], ולטובתה התכוון, [רשב"ם ב"ב קעד:].

החוא גברא דזבנינהו לנכסיה [שמכר קרקעותיו, ודין האשה לגבות את כתובתה כשתגרש אפילו מן הלקוחות], **וקא גרשה לדביתהו** [ויגרש את אשתו]. ויש להסתפק אם יש לחוש שעושה קינוניא על הלקוחות, שתגבה האשה מהם את כתובתה, ויחזירנה, ויהנו שניהם ממה שהוציאה, ועל כן יש לומר, שכשיגרשנה ידור הנאה ממנה שלא יוכל להחזירה, וכמו ששנינו במשנתנו לענין מקדיש נכסיו, ולמי שהיה לאשתו ערב על כתובתה.

שלחה רב יוסף בריה דרבא לספק זה לקמיה **דרב פפא**, וכך כתב לו: כשיכולה אשה לגבות כתובתה **מערב**, **תנן** במשנתנו שידור

אלא למאן דאמר: אם אית ליה נכסי ללוה בשעת הלואה, **משתעבד** הערב, לית ליה ללוה נכסי בשעת הלואה לא **משתעבד**, שכיון דאין לערב ממה ליפרע מן הלוה אם יצטרך לשלם למלוה, אינו גומר דעתו להשתעבד, **מאי איכא למימר**, איך השתעבד משה בר עזרי לאשה, והרי לא היה לרב הונא נכסי בשעת נשואיו, שהרי היה עני?!

ומשנינן:

א. **איבעית אימא:** רב הונא הוה ליה נכסי בשעת נשואיו, **ואישתדוף** [ונשתדפון] לאחר מכן, ורק אחר כך נהיה עני!

ב. **ואיבעית אימא:** אף על גב ששאר ערב קבלן לא משתעבד כשאין נכסי ללוה, מכל מקום **אכא לגביה בריה** [אב בשביל בנו] **שעבדה משעבד נפשיה** [גומר בדעתו להשתעבד] ואפילו כשאין לבנו נכסי שייפרע מהם! ולכן השתעבד משה בר עזרי לשלם כתובה לאשת רב הונא בנו, אף על גב שלא היו לרב הונא נכסי בשעת נשואיו.

ועכשיו מפרשים את הדינים בערב וקבלן, **דאיתמר:**

ערב סתם — שאינו קבלן — **דכתובה**, **דברי הכל לא משתעבד**, ואפילו אם יש נכסי לבעל בשעת השתעבדות הערב.

קבלן דבעל חוב, **דברי הכל משתעבד**, ואפילו כשאין ללוה נכסי בשעת ההלואה.

ערב דבעל חוב, וקבלן **דכתובה** ואין לו לחייב נכסי בשעת השתעבדות הערב, **פליגי:**